

<p>disputants-חולקים</p> <p>◊ בקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>◊ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
הבא על אחותו, ועל אחות אביו כו'.																						לב:
אלו הן הלוקין: הבא על אחותו, ועל אחות אביו, ועל אחות אמו, ועל אחות אשתו, ועל אשת אחיו, ועל אשת אחי אביו, ועל הנדה וקיימא לן דאינו לוקה ומשלם	ורמינהו:																					לב:
לא קשיא: כאן באחותו נערה, כאן באחותו בוגרת.	עולא:																					לב:
אחותו בוגרת נמי, הא איכא בושת ופגם בשוטה.																						לב:
והא איכא צערא במפותה.																						לב:
השתא דאתית להכי, אפ"י תימא אחותו נערה, ביתומה ומפותה.																						לב:
כל היכא דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי	אלמא קסבר עולא:																					לב:
מנא ליה לעולא הא?																						לב:
גמר מחובל בחבירו, מה חובל בחבירו דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי, אף כל היכא דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי.																						לב:
מה לחובל בחבירו שכן חייב בחמשה דברים ואי - ממונא לקולא, שכן הותר מכללו בבית דין																						לב:
אלא, גמר מעדים זוממין, מה עדים זוממין דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי, אף כל היכא דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי.																						לב:
מה לעדים זוממין שכן אינן צריכים התראה ואי ממונא לקולא הוא, שכן לא עשו מעשה																						לב:
אלא גמר מתרווייהו, מה הצד השווה שבהן דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי, אף כל היכא דאיכא ממון ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי.																						לב:
מה להצד השווה שבהן - שכן יש בהן צד חמור ואי ממונא לקולא הוא, שכן יש בהן צד הקל																						לב:
אלא, עולא תחת תחת גמר, כתיב הכא: (דברים כ"ב) תחת אשר ענה, וכתוב התם: (שמות כ"א) עין תחת עין, מה התם - ממונא משלם, מילקא לא לקי, אף כל היכא דאיכא ממונא ומלקות - ממונא משלם, מילקא לא לקי.	[עולא]																					לב:
אפ"י תימא אחותו נערה, כאן שהתרו בו, כאן שלא התרו בו.	רבי יוחנן:																					לב:
כל היכא דאיכא ממון ומלקות ואתרו ביה - מילקא לקי, ממונא לא משלם	אלמא קסבר רבי יוחנן:																					לב:
מנא ליה לר' יוחנן הא?																						לב:
אמר קרא: (דברים כ"ה) כדי רשעתו, משום רשעה אחת אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום שתי רשעיות, וסמך ליה ארבעים יכנו.																						לב:
והרי חובל בחבירו דאיכא ממון ומלקות, ממונא משלם, מילקא לא לקי																						לב:
וכי תימא הני מילי היכא דלא אתרו ביה, אבל אתרו ביה - מילקא לקי, ממונא לא משלם																						לב:
הכהו הכאה שאין בה שוה פרוטה - לוקה	והאמר ר' אמי א"ר יוחנן:																					לב:
היכי דמי?																						לב:
אי דלא אתרו ביה																						לב:
אמאי לוקה?																						לב:
אלא פשיטא דאתרו ביה, וטעמא דלית בה שוה פרוטה, הא אית בה שוה פרוטה - ממונא משלם, מילקא לא לקי																						לב:
בפירוש ריבתה תורה עדים זוממין לתשלומין	כדאמר רבי אילעא:																					לב:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
הכא נמי בפירוש ריבתה תורה חובל בחבירו לתשלומין.												!	◇	לב:	
והיכא איתמר דר' אילעא?												^	◇	לב:	
אהא:												!		לב:	
מעדיין אנו את איש פלוני שהייב החבירו מאתים זוז, ונמצאו זוממין - לוקין ומשלמין, שלא השם המביאן לידי מכות מביאן לידי תשלומין, דברי ר"מ	[ר"מ]											!	◇	לב:	
כל המשלם אינו לוקה	הכמים:											!	◇	לב:	
ונימא: כל הלוקה אינו משלם												?		לב:	
בפירוש ריבתה תורה עדים זוממין לתשלומין.	רב אילעא:											!	◇	לב:	
היכן ריבתה תורה?												^		לב:	
מכדי כתיב: (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו, (דברים י"ט) יד ביד למה לי? דבר הניתן מיד ליד, ומאי ניהו? ממון.												!	◇	לב:	
חובל בחבירו נמי, מכדי כתיב: (ויקרא כ"ד) כאשר עשה כן יעשה לו, כן ינתן בו למה לי? דבר שיש בו נתינה, ומאי ניהו? ממון.												!	◇	לב:	
ורבי יוחנן מ"ט לא אמר כעולא?													^	◇	לב:
אם כן, בטלת (ויקרא י"ח) ערות אחותך לא תגלה.													!	◇	לב:
חובל בחבירו נמי, א"כ בטלת (דברים כה) לא יוסיף פן יוסיף עדים זוממין נמי, א"כ בטלת (דברים כה) והיה אם בן הכות הרשע													?	◇	לב:
אלא, עדים זוממין אפשר לקיומה בבן גרושה ובן חלוצה. חובל בחבירו נמי, איכא לקיומה כגון שהכהו הכאה שאין בה שוה פרוטה													!	◇	לב:
אחותו נמי, איכא לקיומה באחותו בוגרת													?	◇	לב:
האי תחת אשר עינה מיבעי ליה לכדאביי	אלא אמר לך ר' יוחנן:												!	◇	לב:
אמר קרא: (דברים כ"ב) תחת אשר עינה, האי, תחת אשר עינה, מכלל דאיכא בושת ופגם.	דאמר אביי:												!	◇	לב:
ועולא													?	◇	לב:
נפקא ליה מדרבא	[עולא]												!	◇	לב:
אמר קרא: (דברים כ"ב) ונתן האיש השוכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף, הנאת שכיבה חמשים, מכלל דאיכא בושת ופגם.	דאמר רבא:												!	◇	לב:
עדים זוממין ממונא משלמי ומילקא לא לקי, משום דלאו בני התראה נינהו.	רבי אלעזר:												■	◇	לב:
תדע, ניתרי בהו אימת? ניתרי בהו מעיקרא - אמרי אשתליון, ניתרי בהו בשעת מעשה - פרישי ולא מסהדי, ניתרי בהו לבסוף - מאי דהוה הוה.	רבא:												■	◇	לב:
וניתרי בהו בתוך כדי דבור	מתקיף לה אביי:												?	◇	לב:
וניתרי בהו מעיקרא, ונרמז בהו רמוז?	מתקיף לה רב אחא בריה דרב איקא:												?	◇	לב:
לאו מילתא היא דאמרי, אי סלקא דעתך עדים זוממין צריכין התראה, כי לא מתרינן בהו לא קטלינן להו, מי איכא מידי דאינהו בעו קטיל בלא התראה, ואינהו בעו התראה? הא בעינן ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו וליכא.	הדר אמר אביי:												!	◇	לב:
אלא מעתה, בן גרושה ובן חלוצה דלא מכאשר זמם קא מיתרבי, ליבעי התראה	מתקיף לה רב סמא בריה דרב ירמיה:												?	◇	לב:
אמר קרא: (ויקרא כ"ד) משפט אחד יהיה לכם, משפט השוה לכולכם.													!	◇	לב:
חובל בחבירו נמי ממונא משלם ומילקא לא לקי, מהכא: (שמות כ"א) וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה	רב שישא בריה דרב אידי:												■	◇	לב:
במצות שבמיתה הכתוב מדבר, דכתיב: (שמות כ"א) ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש	ואמר רבי אלעזר:												■	◇	לב:
היכי דמי?													^	◇	לב:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■</p>
--	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אי דלא אתרו ביה												!	לג.
אמאי מיקטיל?												ז	לג.
אלא פשיטא דאתרו ביה, ומותרה לדבר חמור הוי מותרה לדבר הקל, ואמר רחמנא: ולא יהיה אסון ענוש יענוש.												!	לג.
ממאי דמותרה לדבר חמור הוי מותרה לדבר הקל? דלמא לא הוי, אם תמצא לומר הוי, ממאי דמיתה חמורה? דלמא מלקות חמור	מתקיף לה רב אשי:											ז	לג.
אילמלי נגדוה לחנניה מישאל ועזריה, פלחו לצלמא	דאמר רב:											ז	לג:
ולא שני לך בין הכאה שיש לה קצבה להכאה שאין לה קצבה?	רב סמא בריה דרב אסי לרב אשי, ואמרי לה רב סמא בריה דרב אשי לרב אשי:											!	לג:
הניחא לרבנן, דאמרי נפש ממש, אלא לרבי, דאמר ממון, מאי איכא למימר?	מתקיף לה רב יעקב מנהר פקוד:											ז	לג:
מהכא: (שמות כ"א) אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה, וכי תעלה על דעתך שזה מהלך בשוק וזה נהרג? אלא מלמד שחובשין אותו, ואי מית - קטלינן ליה, ואי לא מית- שבתו יתן ורפא ירפא	אלא אמר רב יעקב מנהר פקוד משמיה דרבא:											■	לג:
היכי דמי?												^	לג:
אי דלא אתרו ביה												!	לג:
אמאי מיקטיל?												ז	לג:
אלא פשיטא דאתרו ביה, ומותרה לדבר חמור מותרה לדבר הקל, ואמר רחמנא: שבתו יתן ורפא ירפא.												!	לג:
ממאי דמותרה לדבר חמור הוי מותרה לדבר הקל? דלמא לא הוי, ואם תמצא לומר הוי, ממאי דמיתה חמורה? דלמא מלקות חמור	מתקיף לה רב אשי:											ז	לג:
אילמלי נגדוה לחנניה מישאל ועזריה, פלחו לצלמא	דאמר רב:											■	לג:
ולא שני לך בין הכאה שיש לה קצבה להכאה שאין לה קצבה?	רב סמא בריה דרב אסי לרב אשי, ואמרי לה רב סמא בריה דרב אשי לרב אשי:											!	לג:
ממאי דבמוד, ונקה מקטלא? דלמא בשוגג, ונקה מגלות	מתקיף לה רב מרי:											ז	לג:
קשיא.												■	לג:
הא מני? רבי מאיר היא	ריש לקיש:											!	לג:
לוקה ומשלם.	דאמר: [רבי מאיר]											■	לג:
אי רבי מאיר, אפ"ל בתו נמי												ז	לג:
וכי תימא, ר' מאיר לוקה ומשלם אית ליה, מת ומשלם לית ליה												!	לג:
ולא?												ז	לג:
גנב וטבח בשבת, גנב וטבח לעבודת כוכבים, גנב שור הנסקל וטבחו - משלם תשלומי ארבעה וחמשה, דברי רבי מאיר	והתניא: [רבי מאיר]											■	לג:
פוטרינ	חכמים:											■	לג:
בטובה על ידי אחר.	הא איתמר עלה: אמר רבי יעקב א"ר יוחנן, ואמרי לה אמר רבי ירמיה אמר ר' שמעון בן לקיש, ר' אבין ורבי אילעא וכל חברתא משמיה דרבי יוחנן:											!	לג:
וכי זה חושא וזה מתחייב?												ז	לג:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	לד.
מימרא	מאן דאמר												
אמר רחמנא: (שמות כ"א) וטבחו או מכרו, מה מכירה על ידי אחר, אף טביחה על ידי אחר.	רבא:	!											לד.
או - לרבות את השליח.	דבי רבי ישמעאל תנא:	!											לד.
תחת - לרבות את השליח.	דבי חזקיה תנא:	!											לד.
מי איכא מידי דאילו עבד איהו לא מיחייב, ועביד שליח ומחייב?	מתקיף לה מר זוטרא:	!											לד.
איהו לאו משום דלא מיחייב, אלא משום דקם ליה בדרבה מיניה.		!											לד.
אי בטובח על ידי אחר, מאי טעמייהו דרבנן דפטרי?		!											לד.
מאן חכמים? ר' שמעון היא		!											לד.
שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה.	דאמר: [רבי שמעון]	!											לד.
התינה עבודת כוכבים ושור הנסקל, אלא שחיטת שבת שחיטה ראויה היא,		!											לד.
השוחט בשבת וביום הכפורים, אע"פ שמתחייב בנפשו - שחיטתו כשרה,	דתנן:	!											לד.
סבר לה כר' יוחנן הסנדלר		!											לד.
המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, דברי ר"מ	דתנא: [רבי מאיר]	!											לד.
בשוגג - יאכל למוצאי שבת, במזיד - לא יאכל עולמית	רבי יהודה:	!											לד.
בשוגג - יאכל למוצאי שבת לאחרים ולא לו, במזיד לא יאכל עולמית לא לו ולא לאחרים.	רבי יוחנן הסנדלר:	!											לד.
מאי טעמא דרבי יוחנן הסנדלר?		!											לד.
(שמות ל"א) ושמתם את השבת כי קדש היא לכם - מה קודש אסור באכילה, אף מעשה שבת אסורין באכילה.	כדדריש ר' חייא אפיתחא דבי נשיאה:	!											לד.
אי מה קודש אסור בהנאה, אף מעשה שבת אסור בהנאה?		!											לד.
ת"ל: לכם, שלכם יהא.		!											לד.
יכול אפילו בשוגג?		!											לד.
ת"ל: מחלליה מות יומת, במזיד אמרתי לך ולא בשוגג.		!											לד.
פליגי בה רב אחא ורבינא		!											לד.
מעשה שבת דאורייתא	חד אמר: [רב אחא/רבינא]	!											לד.
דרבנן.	וחד אמר: [רב אחא/רבינא]	!											לד.
מאן דאמר דאורייתא, כדאמרן		!											לד.
מאן דאמר דרבנן, אמר קרא: קדש היא, היא קודש ואין מעשה קודש.		!											לד.
ולמאן דאמר דרבנן, מאי טעמייהו דרבנן דפטרי?		!											לד.
כי קא פטרי רבנן - אשאר.		!											לד.
טובח לעבודת כוכבים, כיון דשחט ביה פורתא איתסר ליה, אידך כי קא טבח לאו דמריה קא טבח		!											לד.
באומר בגמר זביחה הוא עובדה.	רבא:	!											לד.
שור הנסקל לאו דידיה הוא דקטבח		!											לד.

כתובות-אלו נערות	מאימרא	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאימרא	מאימרא											
הכא במאי עסקינן - כגון שמסרו לשומר, והזיק בבית שומר, ונגמר דינה בבית שומר, וגנבו גנב מבית שומר, ורבי מאיר סבר לה כר' יעקב, וסבר לה כר"ש	רבה:	!										לד.
סבר לה כר' יעקב		!										לד.
אף משנגמר דינו החזירו שומר לבעליו - מוחזר	דאמר: [רבי יעקב]	!										לד.
וסבר לה כר"ש		!										לד.
דבר הגורם לממון כממון דמי.	דאמר: [רבי שמעון]	!										לד.
לעולם בטובה על ידי עצמו, ור' מאיר לוקה ומשלם אית ליה, מת ומשלם לית ליה, ושאני הני, דחידוש הוא שחידשה תורה בקנס, אע"ג דמיקטיל - משלם.	רבה:								!	◇		לד.
ואודא רבה לטעמיה											■	לד:
היה גדי גנוב לו וטבחו בשבת - חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת. גנב וטבח בשבת - פטור, שאם אין גניבה, אין טביחה ואין מכירה.	דאמר רבה:										■ ■	לד:
היה גדי גנוב לו וטבחו במחלתת - חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור מחלתת. גנב וטבח במחלתת - פטור, שאם אין גניבה, אין טביחה ואין מכירה.	ואמר רבה:										■	לד:
וצריכא דאי אשמעינן שבת, משום דאיסורה איסור עולם, אבל מחלתת דאיסור שעה הוא - אימא לא ואי אשמעינן מחלתת, משום דמחלתתו זו היא התראתו, אבל שבת דבעיא התראה - אימא לא, צריכא.											■	לד:
היתה פרה גנובה לו וטבחה בשבת - חייב, שכבר נתחייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת. היתה פרה שאולה לו וטבחה בשבת - פטור.	רב פפא:										■	לד:
רב פפא פרה אתא לאשמעינן?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:								?			לד:
רב פפא שאולה אתא לאשמעינן, סלקא דעתך דאמינא, הואיל ואמר רב פפא: משעת משיכה הוא דאתחייב ליה בזמנותיה, הכא נמי משעת שאלה אתחייב באונסיה, קא משמע לן.	אמר ליה: [רב אשי]								!	◇		לד:
הניח להן אביהן פרה שאולה - משתמישין בה כל ימי שאלתה, מתה - אין חייבין באונסה	רבא:										■	לד:
כסבורין של אביהם היא, וטבחה ואכלה - משלמין דמי בשר בזול											■	לד:
הניח להן אביהן אחריות נכסים - חייבין לשלם.											■	לד:
איכא דמתני לה ארישא, ואיכא דמתני לה אסיפא.											■	לד:
מאן דמתני לה ארישא, כל שכן אסיפא, ופליגא דרב פפא											■	לד:
ומאן דמתני לה אסיפא, אבל ארישא לא, והיינו דרב פפא.											■	לד:
בשלמא ר' יוחנן לא אמר כריש לקיש, דקא מוקים לה כרבנן, אלא ריש לקיש מ"ט לא אמר כר' יוחנן?											■	לד:
כיון דאילו אתרו ביה פטור, כי לא אתרו ביה נמי פטור.	אמר לך: [ריש לקיש]								!	◇		לד:
ואזדו לטעמייהו											■	לד:
חייבי מיתות שוגגין, וחייבי מלקיות שוגגין, ודבר אחר - ר' יוחנן אמר: חייב	דכי אתא רב דימי: [רבי יוחנן]	◇	■	■	■							לד:
פטור	[דכי אתא רב דימי] ריש לקיש:	◇	■	■	■							לד:
ר' יוחנן אמר חייב, דהא לא אתרו ביה	[רבי יוחנן]										■	לד:
ר"ל אמר פטור, כיון דאילו אתרו ביה פטור, כי לא אתרו ביה נמי פטור.	[ריש לקיש]										■	לד:
(שמות כ"א) ולא יהיה אסון ענוש יענוש, מאי לאו אסון ממש	איתיביה ר"ל לרבי יוחנן:										■ ?	לד:
לא, דין אסון.											!	לה.
(שמות כ"א) ולא יהיה אסון ענוש יענוש, מאי לאו דין אסון	איכא דאמרי, איתיביה רבי יוחנן לר"ל:										■ ?	לה.
לא, אסון ממש.											!	לה.

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ומי איכא למ"ד חייבי מיתות שוגגין חייבים?	רבא:											◊	לה.
מכה אדם ומכה בהמה, מה מכה בהמה - לא חילקת בו בין בשוגג בין במזיד, בין מתכוין לשאין מתכוין, בין דרך ירידה לדרך עלייה, לפוטרו ממון אלא לחייבו ממון, אף מכה אדם - לא תחלוק בו בין בשוגג בין במזיד, בין מתכוין לשאין מתכוין, בין דרך ירידה לדרך עלייה, לחייבו ממון אלא לפוטרו ממון	והא תנא דבי חזקיה:											◊	לה.
חייבי מיתות שוגגין - כולי עלמא לא פליגי דפטורין, כי פליגי - בחייבי מלקות שוגגין ודבר אחר:	אלא כי אתא רבין:											◊	לה.
חייב, חייבי - מיתות איתקוש, חייבי מלקיות לא איתקוש	רבי יוחנן:											◊	לה.
פטור, בפירושו ריבתה תורה חייבי מלקיות כחייבי מיתות.	ריש לקיש:											◊	לה.
היכן ריבתה תורה?												◊	לה.
אתיא (במדבר ל"ה) רשע (דברים כ"ה) רשע	אביי:											◊	לה.
אתיא מכה מכה.	רבא:											◊	לה.
הי מכה?	רב פפא לרבא:											◊	לה.
אילימא (ויקרא כ"ד) ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת												◊	לה.
האי בקטלא כתיב												◊	לה.
אלא האי מכה: (ויקרא כ"ד) מכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש, וסמך ליה: ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו												◊	לה.
והאי לאו מכה היא												◊	לה.
אנן הכאה הכאה קאמרינן.												◊	לה.
והא כי כתיב - בחובל בחבירו הוא דכתיב, וחובל בחבירו בר תשלומין הוא												◊	לה.
אם אינו ענין להכאה שיש בה שוה פרוטה, תנהו ענין להכאה שאין בה שוה פרוטה.												◊	לה.
סוף סוף לאו בר תשלומין הוא												◊	לה:
לא צריכא, דבהדי דמחיייה קרע שיראין דיליה.												◊	לה:
ולתנא דבי חזקיה, דאמר מכה אדם ומכה בהמה, ממאי דבחול כתיב, וליכא לאיפלוגי? דלמא בשבת כתיב, דבבהמה גופה איכא לאיפלוגי?	רב חייא לרבא:											◊	לה:
לא ס"ד, דכתיב: (ויקרא כ"ד) ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת	[רבא]											◊	לה:
היכי דמי?												◊	לה:
אי דלא אתרו ביה												◊	לה:
מכה אדם אמאי יומת?												◊	לה:
אלא פשיטא דאתרו ביה												◊	לה:
ואי בשבת, מכה בהמה ישלמנה?												◊	לה:
אלא לאו בחול.												◊	לה:
לרבה, דאמר חידוש הוא שחידשה תורה בקנס, ואף על גב דמיקטיל משלם, מתניתין כמאן מוקים לה?	רב פפא לאביי:											◊	לה:
אי כר"מ												◊	לה:
קשיא בתן												◊	לה:
אי כרבי נחוניא בן הקנה												◊	לה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
קשיא אחותן									ז				לה:
אי כר' יצחק									!				לה:
קשיא ממזרת									ז				לה:
הניחא אי סבר לה כר' יוחנן, הוא נמי מתרץ לה כר' יוחנן									!				לה:
אלא אי סבר כר"ל היכי מתרץ לה?									ז				לה:
על כרחך כר' יוחנן ס"ל.									!		◇		לה:
לר"ל, דאמר בפירוש ריבתה תורה חייבי מלקיות כחייבי מיתות, מאן תנא דפליג עליה דרבי נחוניא בן הקנה?	רב מתנא לאביי:								^		◇		לה:
אי ר"מ, אי רבי יצחק.									!		◇		לה:
עריות, ושניות לעריות - אין להן לא קנס ולא פיתוי	ת"ר:											■ ◇	לה:
הממאנת - אין לה לא קנס ולא פיתוי												■ ◇	לה:
איילונית - אין לה לא קנס ולא פיתוי												■ ◇	לה:
והיוצאת משום שם רע - אין לה לא קנס ולא פיתוי.												■ ◇	לה:
מאי עריות ומאי שניות לעריות?												^	לה:
אילימא עריות - עריות ממש, שניות - מדברי סופרים												!	לה:
כיון דמדאורייתא חזיא ליה, אמאי אין להן קנס?												ז	לו.
אלא עריות - חייבי מיתות בית דין, שניות - חייבי כריתות, אבל חייבי לאוין יש להן קנס ומני?												!	לו.
ומני?												^	לו.
שמעון התימני היא.												!	לו.
עריות - חייבי מיתות ב"ד וחייבי כריתות, שניות - חייבי לאוין	איכא דאמרי:											!	לו.
מני?												^	לו.
ר"ש בן מנסיא היא.												!	לו.
הממאנת - אין לה לא קנס ולא פיתוי.												■ ◇	לו. <
הא קטנה בעלמא אית לה												■ ◇	לו.
מני?												^	לו.
רבנן היא												!	לו.
קטנה יש לה קנס	דאמרי: [רבנן]											■ !	לו.
איילונית - אין לה לא קנס ולא פיתוי	אימא סיפא:											■ ז	לו.
אתא לר"מ												■ ז	לו.
קטנה אין לה קנס	דאמר: [רבי מאיר]											■ ז	לו.
והא מקטנותה יצתה לבגר												■ ז	לו.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רישא רבנן וסיפא ר"מ?												לז.
וכ"ת כולה ר"מ היא, ובממאנת סבר לה כרבי יהודה											◇	לז.
ומי סבר לה?												לז.
עד מתי הבת ממאנת? עד שתביא שתי שערות, דברי ר"מ	והתניא: [רבי מאיר]										◇	לז.
עד שירבה שחור על הלבן	רבי יהודה:										◇	לז.
אלא ר' יהודה היא, ובקטנה סבר לה כר"מ.												לז.
ומי סבר לה?												לז.
זו דברי ר"מ	והאמר רב יהודה אמר רב:											לז.
ואם איתא, זו דברי ר"מ ור' יהודה מיבעי ליה												לז.
האי תנא סבר לה כר"מ כחדא, ופליג עליה בחדא.												לז.
מאי ממאנת? הראייה למאן.	רפרם:											לז.
וליתני קטנה												לז.
קשיא.												לז.
איילונית - אין לה לא קנס ולא פיתוי.												לז.
החרשת, והשוטה, והאיילונית - יש להן קנס ויש להן טענת בתולים	ורמינהי:											לז.
והא מאי רומיא? הא ר"מ, הא רבנן.												לז.
ודקארי לה מאי קארי לה?												לז.
משום דאית ליה למירמא אחריתי עילויה:												לז.
החרשת, והשוטה, והבוגרת, ומוכת עץ - אין להן טענת בתולים	[תניא][ת"ק]											לז.
הסומא ואיילונית - יש להן טענת בתולים	[ת"ק]											לז.
סומא אין לה טענת בתולים	סומכוס אומר משום ר"מ:											לז.
לא קשיא: הא רבן גמליאל, והא ר' יהושע.	רב ששת:											לז.
אימר דשמעת ליה לרבן גמליאל - היכא דקא טענה איהי, היכא דלא קא טענה איהי מי שמעת ליה?												לז.
אין, כיון דאמר ר"ג: מהימנא, כגון זו (משלי כ"א) פתח פיך לאלם הוא.												לז.
והבוגרת אין לה טענת בתולים.												לז.
בוגרת נותנין לה לילה הראשון	והאמר רב:											לז.
אי דקא טעין טענת דמים הכי נמי, הכא במאי עסקינן - דקטעיין טענת פתח פתוח.												לז:
סומא אין לה טענת בתולים.	סומכוס אומר משום ר"מ:											לז:
מ"ט סומכוס?												לז:
מפני שנחבטת על גבי קרקע.	רבי זירא:											לז:

<p>disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה-O</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

כתובות-אלו נערות		מאן דאמר		Talmud Navigator									
מימרא				כ	י	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א	א
כולהו נמי חבוטי מיהבטי?				;									
כולהו רואות ומראות לאמן, זו אינה רואה ואינה מראה לאמה.				!						◇			
והיוצאת משום שם רע - אין לה לא קנס ולא פיתוי.											■	◇	<
היוצאת משום שם רע בת סקילה היא											;		
הכי קאמר: מי שיצא עליה שם רע בילדותה - אין לה לא קנס ולא פיתוי.		רב ששת:									!	◇	
ש"מ, האי שטרא ריעא לא מגבינן ביה.		רב פפא:									■	◇	
היכי דמי?											^		
אילמא דנפק קלא עליה דשטרא דזיפא הוא, דכותה הכא דנפק עלה קלא דזנאי											!		
יצא לה שם מזנה בעיר - אין חוששין לה		והא אמר רבא:									;		
אלא דאתו בי תרי ואמרי: לדידהו תבעתנהו באיסורא, דכותה הכא דאתו בי תרי ואמרי: לדידהו אמר להו זייפו לי											!	◇	
בשלמא התם שכיחי פרוצין, אלא הכא אם הוא הוחזק, כל ישראל מי הוחזקו?											;		
הכא נמי, כיון דקא מהדר אזיפא, אימר זויפי זייף וכתב.											!	◇	
ואלו שאין להן קנס: הבא על הגיורת, ועל השבויה, ועל השפחה, שנפדו ושנתגירו ושנשתחררו יתירות על בנות שלש שנים ויום אחד											■		מ
שבויה שנפדית - הרי היא בקדושתה אע"פ שגדולה.		רבי יהודה:									■		
הבא על בתו, על בת בתו, על בת בנו, על בת אשתו, על בת בנה, על בת בתה - אין להן קנס, מפני שמתחייב בנפשו, שמיתתן בידי בית דין, וכל המתחייב בנפשו אין משלם ממון, שנאמר: (שמות כ"א) ואם לא יהיה אסון ענוש יענשו.											■		
רבי יהודה ורבי דוסא אמרו דבר אחד.		ר' יוחנן:									■	◇	ג
הא דאמרן.		רבי יהודה:									■		
רבי דוסא,											■		
שבויה אוכלת בתרומה, דברי ר' דוסא, אמר רבי דוסא: וכי מה עשה לה ערבי הלז? וכי מפני שמיעך לה בין דדיה פסלה מן הכהונה?		דתניא: [ר' דוסא]									■	■	◇
דלמא לא היא, עד כאן לא קאמר ר' יהודה הכא - אלא שלא היא חוטא נשכר, אבל התם כרבנן סבירא ליה אי נמי, עד כאן לא קאמר ר' דוסא התם - אלא בתרומה דרבנן, אבל קנס דאורייתא - כרבנן סבירא ליה.		רבה:									;	◇	
וטעמיה דרבי יהודה הכא שלא היא חוטא נשכר הוא?		אמר ליה אביי:									;		
שבויה שנשבת - הרי היא בקדושתה, אפ"ל בת עשר שנים - כתובתה מאתם		והא תניא, ר' יהודה									■	;	◇
והתם מאי שלא היא חוטא נשכר איכא?											;		
התם נמי, דלמא מימנעי ולא נסבי לה.											!	◇	
וסבר ר"י בקדושתה קיימה?											;		
הפודה את השבויה - ישאנה, מעיד בה - לא ישאנה		והתניא: [ת"ק]									■	;	◇
בין כך ובין כך לא ישאנה		ר' יהודה:									■	;	◇
הא גופה קשיא, אמרת: הפודה את השבויה ישאנה, והדר תנא: מעיד בה לא ישאנה, משום דמעיד בה לא ישאנה?											;		
הא לא קשיא, הכי קאמר: הפודה את השבויה ומעיד בה - ישאנה, מעיד בה כדי - לא ישאנה											!	◇	
מ"מ קשיא לר' יהודה											;		

<p style="text-align: center;"> disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה </p>		<p style="text-align: center;"> מימרא- statement קושיא- challenge שאלה- question תירוץ- answer ראיה- proof </p>															
כתובות-אלו נערות		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא																	
אימא, רבי יהודה אומר: בין כך ובין כך ישאנה.	רב פפא:												!	◇	לו:		
לעולם כדקתני, ר' יהודה לדבריהם דרבנן קאמר להו: לדידי, בין כך ובין כך ישאנה, אלא לדידכו, בין כך ובין כך לא ישאנה מבעי ליה.	רב הונא בריה דרב יהושע:													!	◇	לו:	
ורבנן?													ז			לו:	
הפודה את השבויה ומעיד בה - ישאנה, לא שדי איניש זווי בכדי מעיד בה כדי - לא ישאנה, שמא עיניו נתן בה.	[רבנן]													!	◇	לו:	
וסבר רבי יהודה בקדושתה קיימא?	רמי ליה רב פפא בר שמואל לרב יוסף:													ז		לו:	
הגירות שנתגיירה וראתה דם, ר' יהודה אומר: דיה שעתה	והתניא: [ר' יהודה]												◇	■	◇	לו:	
הרי היא ככל הנשים, ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה	ר' יוסי:												◇	■	◇	לו:	
וצריכה להמתין ג' חדשים, דברי ר' יהודה	והתניא: [ר' יהודה]												◇	■	◇	לו:	
ר' יוסי מתיר ליארס ולינשא מיד	ר' יוסי:												◇	■	◇	לו:	
גירות אשבויה קא רמית? גירות לא מנטרא נפשה, שבויה מנטרא נפשה.	א"ל: [רב יוסף]													!	◇	לו:	
ורמי שבויה אשבויה														ז		לו:	
הגירות, והשבויה, והשפחה, שנפדו ושנתגיירו ושנשתחררו יתרות על בנות ג' שנים ויום אחד - צריכות להמתין ג' חדשים, דברי ר' יהודה	דתניא: [ר' יהודה]													◇	■	◇	לו:
מתיר ליארס ולינשא מיד	ר' יוסי:													◇	■	◇	לו:
אשתיק.														■	◇	לו:	
מידי שמיע לך בהא?	א"ל: [רב יוסף]													^		לו:	
שראוה שנבעלה.	אמר ליה [רב פפא בר שמואל], הכי אמר רב ששת:													!	◇	לו:	
א"ה, מאי טעמא דר' יוסי?														ז		לו:	
קסבר ר' יוסי: אשה מזנה משמשת במוך שלא תתעבר.	רבה:													!	◇	לו:	
בשלמא גירות - כיון דדעתה לאיגורי מנטרא נפשה, שבויה נמי - דלא ידעה היכא ממטו לה, שפחה נמי - דשמעה מפי מרה, אלא יוצאה בשן ועין מאי איכא למימר?														ז		לו:	
וכי תימא, כל ממילא לא א"ר יוסי														!		לו:	
הרי אנוסה ומפותה דממילא														ז		לו:	
אנוסה ומפותה - צריכות להמתין ג' חדשים, דברי ר' יהודה	והתניא: [ר' יהודה]													◇	■	לו:	
מתיר ליארס ולינשא מיד	ר' יוסי:													◇	■	לו:	
אשה מזנה מתהפכת כדי שלא תתעבר.	אלא אמר רבה, קסבר ר' יוסי:													!	◇	לו:	
ואידך?														ז		לו:	
חיישי' שמא לא נהפכה יפה יפה.	[ר' יהודה]													!	◇	לו:	
שנא': (שמות כ"א) ולא יהיה אסון ענוש יענש וכו'.															■	לו:	
והא מהכא נפקא? מהתם נפקא: (דברים כ"ה) כדי רשעתו - משום רשעה אחת אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום שתי רשעות														ז	◇	לו:	
חדא במיתה וממון, וחדא במלקות וממון														!	◇	לו:	

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא מדתנא דבי חזקיה נפקא	א"ל רבא:	ז										
מכה אדם ומכה בהמה, מה מכה בהמה - לא חלקת בו בין שוגג למוזד, בין מתכוין לשאין מתכוין, בין דרך ירידה לדרך עלייה, לפוטרו ממון - אלא לחייבו ממון, אף מכה אדם - לא תחלוק בו בין שוגג למוזד, בין מתכוין לשאין מתכוין, בין דרך ירידה לדרך עלייה, לחייבו ממון אלא לפוטרו ממון	דתנא דבי חזקיה:	ז										
איצטרך, ס"ד אמינא ה"מ היכא דסימא את עינו והרגו בה, אבל היכא דסימא את עינו והרגו בדבר אחר - אימא נישקול ממונא מיניה.	אלא אמר רמי בר חמא:	!										
הא נמי מאידך תנא דבי חזקיה נפקא	א"ל רבא:	ז										
(שמות כ"א) עין תחת עין - ולא עין ונפש תחת עין	דתנא דבי חזקיה:	ז										
איצטרך, ס"ד אמינא הואיל וחידוש הוא שחידשה תורה בקנס, אע"ג דמיקטיל - משלם, קמ"ל.	אלא אמר רב אשי:	!										
חידוש הוא שחידשה תורה בקנס, אע"ג דמיקטיל - משלם	ולרבה, דאמר:	ז										
האי כל חרם מאי עביד ליה?		ז										
סבר לה כתנא קמא דר' חנניא בן עקיבא.		!										
נערה שנתארסה ונתגרשה - רבי יוסי הגלילי אומר: אין לה קנס	[רבי יוסי הגלילי]	◆	■									
יש לה קנס וקנסה לעצמה.	ר"ע:	◆	■									
מ"ט דר' יוסי הגלילי?				^								
אמר קרא: (דברים כ"ב) אשר לא אורשה, הא אורסה - אין לה קנס.	[ר' יוסי הגלילי]	!										
ור"ע?		ז										
אשר לא אורשה - לאביה, הא אורסה - לעצמה.	אמר לך ר"ע:	!										
אלא מעתה נערה - ולא בוגרת, ה"נ דלעצמה בתולה - ולא בעולה, ה"נ דלעצמה אלא לגמרי, הכא נמי לגמרי?		ז										
האי לא אורשה מיבעי ליה לכדתניא:		!										
אשר לא אורשה - פרט לנערה שנתארסה ונתגרשה שאין לה קנס, דברי ר' יוסי הגלילי	[דתנא-ריה"ג]	◆	■	!								
יש לה קנס וקנסה לאביה, והדין נותן: הואיל ואביה זכאי בכסף קידושיה ואביה זכאי בכסף קנסה, מה כסף קידושיה אע"פ שנתארסה ונתגרשה - לאביה, אף כסף קנסה אע"פ שנתארסה ונתגרשה - לאביה א"כ, מה ת"ל אשר לא אורשה? מופנה, להקיש לו ולדון הימנו ג"ש, נאמר כאן אשר לא אורשה, ונאמר להלן (שמות כ"ב) אשר לא אורשה, מה כאן נ' אף להלן נ', ומה להלן שקלים אף כאן שקלים.	ר"ע:	◆	■	!								
ור"ע, מאי חזית דאשר לא אורשה לג"ש ובתולה למעוטי בעולה? אימא בתולה לגזירה שוה ואשר לא אורסה - פרט לנערה שנתארסה ונתגרשה		ז										
מסתברא, אשר לא אורסה לגזירה שוה, שהרי אני קורא בה נערה בתולה.		!										
אדרבה בתולה לגזירה שוה, שהרי אני קורא בה אשר לא אורסה		ז										
מסתברא, הא אשתני גופה, והא לא אשתני גופה.		!										
ורבי יוסי הגלילי האי סברא מנא ליה?		^										
נפקא ליה מדתניא:		!										
(שמות כ"ב) כסף ישקול כמוהר הבתולות - שיהא זה כמוהר הבתולות, ומוהר הבתולות כזה.	[דתניא]	■	!									
קשיא דר"ע אדר' עקיבא		ז										
תרי תנאי ואליבא דר"ע.		!										
בשלמא ר"ע דמתני', לא אתיא ג"ש ומפקא ליה לקרא מפשטיה לגמרי, אלא לר"ע דברייתא, אתיא גזירה שוה ומפקא מפשטיה לגמרי?		ז										

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה- ■</p>
--	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
קרי ביה אשר לא ארוסה.	רב נחמן בר יצחק:											◇	לה:
ארוסה בת סקילה היא												ג	לה:
ס"ד אמיא, הואיל וחידוש הוא שחידשה תורה בקנס, אע"ג דמיקטיל - משלם.												!	לה:
חידוש הוא שחידשה תורה בקנס, אע"ג דמיקטיל - משלם	ולרבה, דאמר:											ג	לה:
מאי איכא למימר?												ג	לה:
סבר לה כרבי עקיבא דמתניתין.	[רבה]											!	לה:
קנסה למי?	תנו רבנן:											◇	לה:
לאביה	[י"א]											◇	לה:
לעצמה.	יש אומרים:											◇	לה:
לעצמה אמאי?												ג	לה:
הכא בנערה שנתארסה ונתגרשה עסקינן, וקמפלגי בפלוגתא דר"ע דמתניתין ורבי עקיבא דבריייתא.	רב חסדא:											!	לה:
בא עליה ומתה - פטור, שנאמר: (דברים כ"ב) ונתן לאבי הנערה - ולא לאבי מתה.	אביי:											◇	לה:
מלתא דפשיטא ליה לאביי מיבעיא ליה לרבא												^	לה:
יש בגר בקבר, או אין בגר בקבר? יש בגר בקבר ודבנה הוי, או דלמא אין בגר בקבר ודאביה הוי?	דבעי רבא:											^	לה:
ומי מעברא?												ג	לט:
שלש נשים משמשות במוך, אלו הן: קטנה, ומעוברת, ומניקה קטנה - שמא תעבר ותמות, מעוברת - שמא תעשה עוברא סנדל, מניקה - שמא תגמול את בנה ואיזויה קטנה? מבת אחת עשרה שנה ויום אחד עד שתיים עשרה שנה ויום אחד.	והתני רב ביבי קמיה דרב נחמן:											ג	לט:
פחות מיכן ויתר על כן - משמשת כדרכה והולכת, דברי ר"מ	[ר"מ]											ג	לט:
אחת זו ואחת זו משמשת כדרכה והולכת, ומן השמים ירחמו, משום שנאמר: (תהלים קט"ז) שומר פתאים ה'.	הכמים:											ג	לט:
וכי תימא, דאיעברא כשהיא נערה ואולידה כשהיא נערה												!	לט:
ובשיתא ירחי מי קא ילדה?												ג	לט:
אין בין נערות לבגרות אלא ששה חדשים	והאמר שמואל:											ג	לט:
וכי תימא בציר הוא דליכא, הא טפי איכא												!	לט:
הא אלא קאמך												ג	לט:
אלא הכי קמיבעיא ליה: יש בגר בקבר ופקע אב, או דלמא אין בגר בקבר ולא פקע אב?												^	לט:
בעי לה הכי: מיתה עושה בגרות, או אין עושה בגרות?	מר בר רב אשי:											^	לט:
תיקו.												!	לט:
בא עליה ונתארסה, מהו?	בעי מיניה רבא מאביי:											^	לט:
מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא ארוסה?	א"ל: [אביי]											!	לט:
ולטעמיך, הא דתניא:												ג	לט:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ך question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

כתובות-אלו נערות	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מימרא																
בא עליה ונשאת - לעצמה	[דתניא]											■	ך	לט.		
מי כתיב ונתן לאבי הנערה אשר לא נשואה?												ך	◊	לט.		
הכי השתא, התם הואיל ובגרות מוציאה מרשות אב, ונישואין מוציאין מרשות אב, מה בגרות בא עליה ובגרה - לעצמה, אף נישואין בא עליה ונשאת - לעצמה, אלא אירוסין מי קא מפקי מרשותא דאב לגמרי?													!	◊	לט.	
נערה המאורסה - אביה ובעלה מפירין לה נדריה.	הא תנן:												■	!	◊	לט.